

Reproduïm en aquesta Carta Setmanal un article aparegut a Informations Ouvrières, setmanari del Partit Obrer Independent de França.

Bombardeig de l'Iran i Líban

La Guerra: Una Necessitat per a l'Imperialisme

Una vegada més, les imatges de bombardejos, destrucció, d'hospitals i escoles impactades, morts i ferits. Després de Gaza, és el torn de l'Iran i Líban de patir un diluvi de foc i ferro per part de l'imperialisme.

El 2 de març, Trump i el seu secretari d'Estat, Rubio, van fer nombroses declaracions intentant justificar els bombardejos de l'Iran. Segons la premsa estatunidenca i europea, les explicacions van ser vagues i confuses. Rubio va insistir que la guerra no duraria gaire (tot i que Trump havia declarat que duraria de quatre a cinc setmanes), responnent així a la creixent preocupació del públic estatunidenc, que en gran mesura discrepava amb la guerra a l'Iran.

Confuses o no, les explicacions de Trump es redueixen a una sola qüestió: la de l'ordre mundial.

Aterrar els pobles

Els bombardejos estatunidencs i israelians a l'Iran i el Líban, després del segrest de Maduro a Veneçuela, busquen aterrar els pobles del món.

Això reflecteix el desig de l'imperialisme estatunidenc de demostrar el seu control sobre l'ordre mundial i la seva capacitat per decidir al seu antull.

En aquest cas, la intervenció a l'Iran i la intervenció d'Israel al Líban busquen completar el que es va iniciar amb el genocidi a Gaza. Tant Trump com Netanyahu expliquen que volen redibuixar el mapa d'Orient Mitjà, amb Israel al centre. Aquest és el significat dels anomenats "Acords d'Abraham" de Trump, que exigeixen que tots els règims de la regió reconeguin l'Estat d'Israel. Aquesta reorganització d'Orient Mitjà requereix posar fi a la qüestió palestina, que fins ara ha estat un gran obstacle per a qualsevol "normalització" desitjada per l'imperialisme.

L'inici d'una guerra a l'Iran per part de Trump i Netanyahu, sense tan sols molestar-se a informar els seus "aliats" europeus, revela el veritable estat de les relacions mundials. Els imperialismes europeus són estats de segona categoria que s'han d'aliniear amb les exigències dels Estats Units. Amb aquesta guerra, que de facto arrossega els estats europeus al conflicte, Trump continua la seva ofensiva, que va començar amb la imposició d'aranzels als productes europeus. Aquest és el mateix Trump que va anunciar que, en el futur, els europeus hauran d'assumir una part molt més gran del finançament de l'OTAN i augmentar

significativament els seus pressupostos militars.

L'esclat de la guerra a Ucraïna, del qual Putin i l'imperialisme són responsables, representa una amenaça per a tots els pobles d'Europa. El suport financer i militar brindat pels líders europeus al règim de Zelenski està impulsant una escalada amb conseqüències que encara no es comprenen del tot. Zelenski acaba de declarar: "És just donar al poble iranià l'oportunitat de desfer-se del règim terrorista". D'aquesta manera, impulsa l'expansió de la guerra.

Europa i la Xina en el punt de mira. Però no és només Europa la que està en joc; aquests esdeveniments apunten directament a la Xina: el 90% del petroli iranià i el 80% del veneçolà són adquirits per la Xina.

Competint amb la Xina en el mercat global, Trump està llançant una guerra econòmica contra aquest país, cosa que provoca una acceleració de les tensions i una escalada el desenllaç de la qual es desconeix.

La premsa estatunidenca, igual que l'europea, està alarmada pels riscos de desestabilització global. Contràriament al que afirmen Trump i d'altres, l'ofensiva estatunidenca no buscarà enfortir l'ordre mundial ni consolidar la posició dels Estats

Per subscriure't a la Carta Setmanal del POSI

Si no la reps, et convidem que la rebes cada setmana. Si la reps, et proposem que subscribis altres companys i companyes a qui els pugui interessar. L'elaboració i tramesa d'aquesta Carta suposa algunes despeses. El POSI, que l'edita, no rep ni demana subvencions. La nostra activitat i publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores. Et demanem un suport de 5 euros (o més, si vols) a l'any per donar suport a la publicació d'aquesta Carta Setmanal. El nostre compte a La Caixa és ES53 2100 2812 51 0200071314 (indicant suport Carta Setmanal)

Per rebre la Carta envia un correu a info@posicuarta.org
Contacta a través de <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Units com el policia del món, sinó que conduirà al major desordre global. Els bombardejos a l'Iran i els d'Israel al Líban ja han provocat una conflagració a tot Orient Mitjà. Sigui quin sigui el resultat del conflicte actual, siguin quins siguin els resultats d'una aparent "normalització", la regió d'Orient Mitjà ja està camí de la desintegració i ho estarà encara més en les pròximes setmanes i mesos. L'historial d'intervencions militars imperialistes és clar: Irak està desintegrat, l'Afganistan està devastat, Líbia ja no existeix.

Contràriament al que van afirmar Trump i Netanyahu, el desig de redissenyar Orient Mitjà mitjançant la guerra està provocant el caos en aquesta part del món.

Contràriament al que afirmen molts comentaristes, columnistes i líders polítics europeus, les accions de Trump no sorgeixen d'un desig conscient de desestabilitzar la situació. No obstant això, atesa la crisi generalitzada del sistema capitalista i el fet que el mercat global ja s'està desintegrant, una gran crisi financera podria esclatar en qualsevol moment. La guerra, inherent al sistema imperialista, és llavors l'única manera d'intentar evitar un col·lapse generalitzat.

La guerra no és una opció, sinó una necessitat per a l'imperialisme

L'imperialisme és barbàrie i desordre global, condicions necessàries per aixafar els pobles del món. L'esclat de la guerra no és una qüestió d'elecció, sinó una necessitat per a la supervivència del capital. Els discursos sobre l'imperialisme estatunidenc com el policia del món oculten malament la realitat. És el més poderós dels imperialismes, però està en crisi, com ho demostren els recents esdeveniments als Estats Units, que revelen l'estat fracturat de la societat estatunidenca.

Tots els continents es veuen colpejats per les guerres locals.

A l'Àsia, hi ha el conflicte entre Tailàndia i Cambodja, i avui dia, la guerra entre l'Afganistan i el Pakistan. A Llatinoamèrica, hi ha l'operació militar estatunidenca a Veneçuela, amb les seves amenaces i conseqüències per a tot el continent. A Europa, hi ha la guerra a Ucraïna, que ha deixat milions de morts i ferits. A Orient Mitjà, a més del genocidi a Palestina i els atacs contra Líban i l'Iran, hi ha la guerra que lliura Aràbia Saudí contra el poble de Iemen. El continent africà està esquinçat per guerres: el conflicte actual entre Eritrea i Etiòpia, la guerra a la República Democràtica del Congo, la guerra al Sudan i el conflicte latent al Sahel.

Totes aquestes guerres, fins i tot les més locals, tendeixen a crear un

estat de guerra global. Òbviament, això no és una repetició de la Primera i la Segona Guerra Mundial, on les potències imperialistes es van enfrontar entre si. Però trenta anys després de la caiguda de la Unió Soviètica, i amb això de la desaparició de la burocràcia del Kremlin —una força global que impulsava l'ordre en la seva col·laboració amb l'imperialisme estatunidenc—, tots els equilibris mundials establerts per la Segona Guerra Mundial s'han trastocat. Amb la primera Guerra del Golf el 1991 i la segona el 2003, el domini global de l'imperialisme ha multiplicat els conflictes a tots els continents, provocant el caos i la caiguda a la barbàrie.

Reunions el 20 de juny a Londres.

Tots els governs debilitats, confrontats per les seves poblacions, intenten impulsar la militarització de la societat. Tots els pressupostos militars augmenten exponencialment. La indústria armamentística opera a plena capacitat. L'economia armamentística és un motor de tota l'economia capitalista, que es troba en crisi mundial. Per sobreviure, el capital ha de produir béns en massa, en particular armes, que es venen en el mercat global. I, com tots els béns, s'han de vendre i usar. La lògica de l'economia en l'era de l'imperialisme és la indústria armamentística, que obté beneficis i alimenta la guerra.

Lucien Gauthier

Contra el aumento del gasto militar...

10.000 millones más...

Palestina

Ucrania

Cualquier ciudad en el estado español

Todo ese dinero para sanidad, educación, pensiones, vivienda, gasto social...

catp

comité por la alianza de trabajadoras y pueblos

